

11-mavzu. KORXONA (FIRMA) XARAJATLARI VA FOYDASI

Korxonalarining bozorga mahsulot yetkazib berishga bo‘lgan layoqatini aniqlab beruvchi muhim omil sarf-xarajatlar darajasi hisoblanadi. Har qanday tovarni ishlab chiqarish iqtisodiy resurs sarflarini taqozo qiladi, ular ham ma’lum narxga ega bo‘ladi.

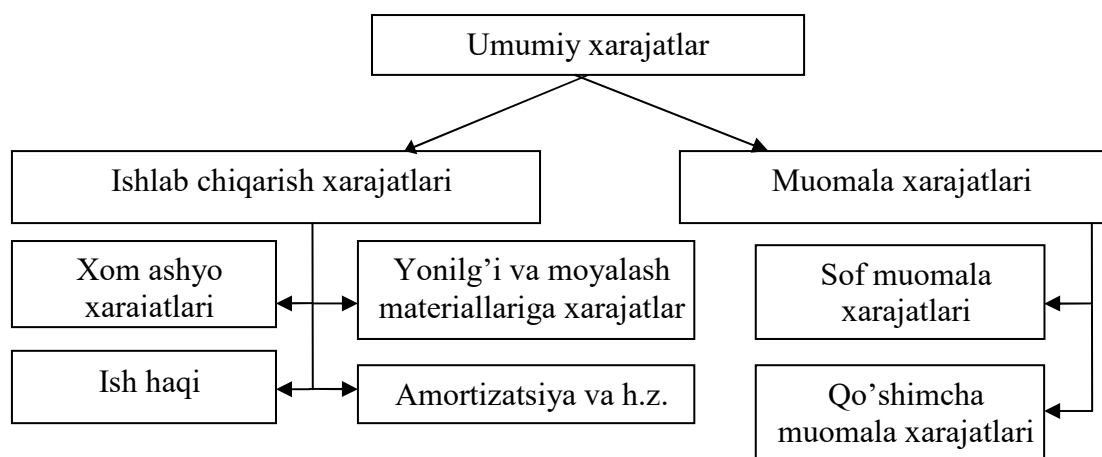
Korxonaga bozorga taklif qiladigan tovar miqdori iqtisodiy xarajatlar, resurs narxlar darajasiga, resurslardan foydalanish samaradorligi va tovarlar bozorida sotiladigan narxlarga bog‘liq.

Bu mavzuda biz sarf-xarajatlarning umumiy tabiati va tarkibiga to‘xtalamiz hamda foydaning tashkil topishini tahlil qilamiz, shuningdek korxonalarining bankrot bo‘lishi (sinishi) va sanatsiya qilinishi haqida tushunchalar beramiz.

11.1. Ishlab chiqarish xarajatlari mazmuni, tarkibi va uning turlari.

Ishlab chiqarish xarajatlari deganda tovar va xizmatlarni ishlab chiqarish va iste’molchilarga yetkazib berishga qilinadigan barcha sarflar tushuniladi. Ishlab chiqarish sarf-xarajatlari tarkibiga xom ashyo, asosiy va yordamchi materiallar, yonilg‘i va energiya uchun qilingan xarajatlar, asosiy kapital amortizatsiyasi, ish haqi va ijtimoiy sug‘urtaga ajratmalari, foiz to‘lovlari va boshqa xarajatlar kiradi. Ishlab chiqarishga qilingan barcha sarf-xarajatlarning puldagi ifodasi mahsulot tannarxini tashkil qiladi.

Ishlab chiqarish xarajatlarini ikkiga bo‘lib o‘rganish mumkin: ishlab chiqarish xarajatlari va muomala xarajatlari (11.1-rasm).

11.1-rasm. Xarajatlarning namoyon bo‘lish sohasiga ko‘ra turkumlanishi.

Tovar birligining qiymatida ishlab chiqarish xarajatlari faqat uning bir qismini tashkil qiladi. Ishlab chiqarish xarajatlari tovar qiymatidan foyda miqdoriga kam bo‘ladi. Muomala xarajatlari tushunchasi tovarlarni sotish jarayoni bilan bog‘liq bo‘lib, shu tovarlarni ishlab chiqaruvchidan olib, iste’molchiga yetkazib berguncha ketadigan sarflarga aytiladi. Ular ikki guruhga bo‘linadi: qo‘shimcha muomala xarajatlari va sof muomala xarajatlari. Tovarlarni o‘rash, qadoqlash, saralash, transportga ortish, tashish va saqlash xarajatlari qo‘shimcha muomala xarajatlari hisoblanadi. Muomala xarajatlarning bu turlari ishlab chiqarish xarajatlarning davomi hisoblanib, tovar qiymatiga kiradi va uning qiymatini oshiradi. Xarajatlar tovarlar sotilgandan keyin olingan pul tushumi summasidan qoplanadi.

Sof muomala xarajatlari sotuvchi maoshi, marketing, reklama va shu kabi xarajatlardan iborat bo‘ladi. Sof muomala xarajatlari tovar qiymatini oshirmaydi va ishlab chiqarish jarayonida yaratilgan tovarni sotgandan keyin olingan foyda hisobidan qoplanadi.

Ishlab chiqarish xarajatlarning ikkinchi yo‘nalishdagi kontsepsiyalari marjinalistlar va neoklassiklar tomonidan ishlab chiqilgan bo‘lib, ular bu boradagi klassik nazariyalarni ham mu’lum darajada hisobga oladilar. Biroq, bu kontsepsiyalarning o‘ziga xos tomoni shundaki,

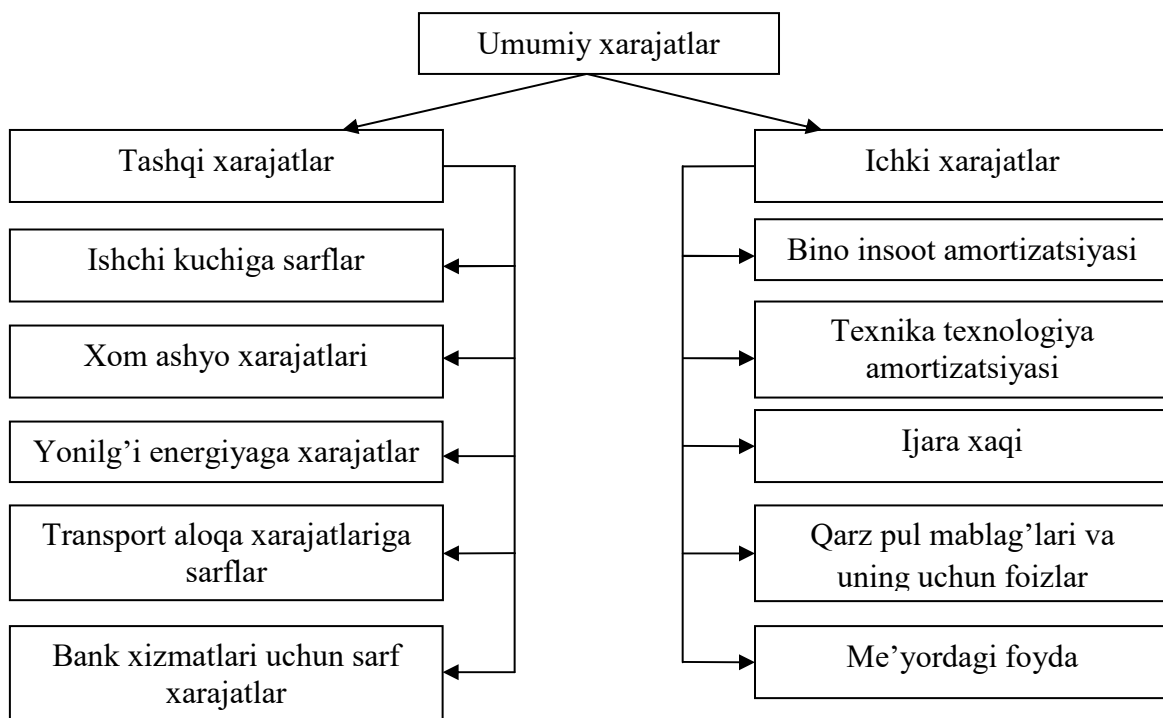
ular ishlab chiqarish xarajatlarini tushuntirishda resurslarning cheklanganligi va ulardan muqobil foydalanish imkoniyatlaridan kelib chiqadilar.

Ma'lumki, muayyan bir resursni ishlab chiqarishning biron-bir yo'nalishi bo'yicha sarflanishi endilikda bu resursdan boshqa yo'nalishlarda foydalanish imkoniyatini cheklab qo'yadi. Shunga ko'ra, tadbirkor yoki resurs egasi mazkur resursni eng yuqori darajada naf keltiruvchi yo'nalishga sarflashga harakat qiladi.

Iqtisodiy resurslarni eng yuqori naf olish maqsadida boshqa muqobil yo'nalishlarda ishlatilishiga yo'l qo'ymay o'ziga jalb etish uchun to'lov iqtisodiy xarajat deb ataladi.

Iqtisodiy xarajatlar mikrodarajadagi iqtisodiy ko'rsatkichlardan biri bo'lib, korxonalar (firma) miqyosida muayyan turdagi mahsulot ishlab chiqarish yoki xizmat ko'rsatishning samaradorlik darajasini ifodalashda muhim ahamiyat kasb etadi.

Marjinalistik sarf-xarajatlar nazariyasi bo'yicha korxonalar ishlab chiqarish jarayonida foydalaniladigan resurslar o'z resurslari yoki jalb qilingan resurslar bo'lishi mumkin. Shunga ko'ra xarajatlar ichki yoki tashqi xarajatlarga bo'linadi (11.2-rasm).

11.2- rasm. Xarajatlarning jalb etilish manbaiga ko'ra turkumlanishi.

Tashqi xarajatlar korxonalar tomonidan zarur resurs va xizmatlarni tashqaridan to'lov asosida jalb etishi natijasida vujudga keladigan xarajatlardir. Bunday xarajatlarga yollanma ishchilar ish haqi, xom-ashyo va materiallar uchun to'lovlar, kredit uchun foiz to'lovlari, ijaraga olingan yer uchun renta, transport xizmati va boshqa har xil xizmatlar uchun to'lovlar kiradi. Tashqi xarajatlar to'lov hujjatlari bilan rasmiylashtiriladi, shu sababli buxgalteriya xarajatlari deb ham ataladi.

Korxonaning o'ziga tegishli bo'lgan resurslardan foydalanishi bilan bog'liq xarajatlar ichki xarajatlar deyiladi. Bunday xarajatlar pul to'lovlari shaklida chiqmaydi. Shu sababli ichki xarajatlar darajasini baholash o'z resurslari qiymatini shunga o'xshash resurslarning bozordagi narxlariga taqqoslash orqali amalga oshiriladi.

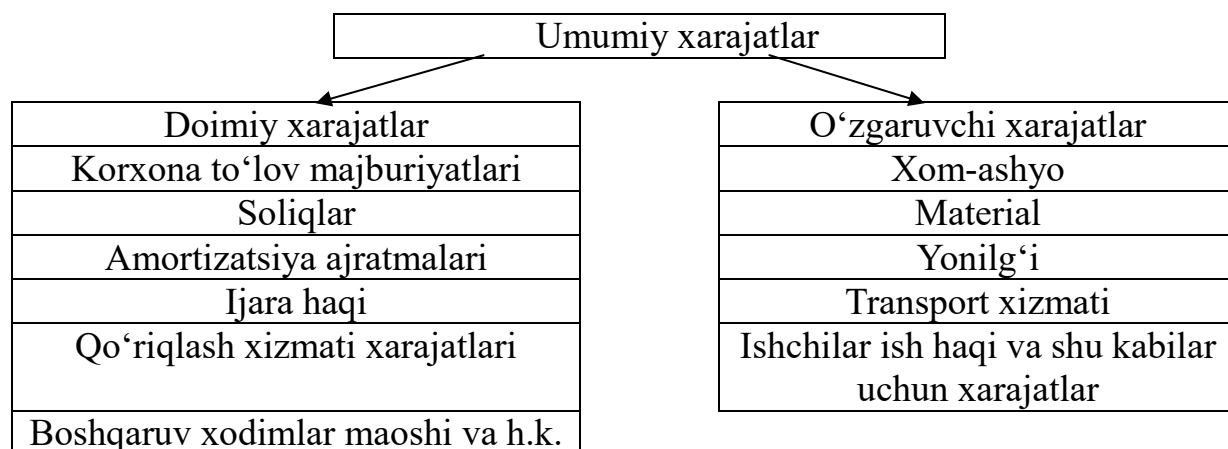
Shu bilan birga tadbirkorlik faoliyatini ushlab turish uchun zarur bo'lgan to'lov-me'yordagi foyda ham renta va ish haqi bilan birga xarajatlarning tarkibiy qismi hisoblanadi.

Me'yordagi foyda iqtisodiy foydadan farq qiladi. Me'yoriy foyda-bu iqtisodiy resurs sifatidagi tadbirkorlik qobiliyatini rag'batlantirib turish uchun to'lanadigan haq hisoblanadi.

Agar biron-bir faoliyat turi me'yoriy foyda keltirmasa, tadbirkor bu faoliyat turi bilan shug'ullanishdan to'xtaydi va o'zining kuch-quvvatini boshqa faoliyatga sarflaydi.

Sarf-xarajatlarni ichki va tashqi xarajatlarga ajratish, korxonada iqtisodiy faoliyati samaradorligini oshirish yo'llarini qiyosiy tahlil qilish imkoniyatini beradi.

Ishlab chiqarish hajmining o'zgarishiga ta'sir qilish yoki qilmasligiga qarab xarajatlar doimiy va o'zgaruvchi xarajatlarga bo'linadi (11.3-rasm).

11.3- rasm. Ishlab chiqarish hajmining o'zgarishiga qarab xarajatlarning turkumlanishi.

Ishlab chiqarish hajmining qisqarishi yoki ortishiga ta'sir qilmaydigan xarajatlar doimiy xarajatlar deyiladi.

Doimiy xarajatlar (FC) ishlab chiqarish hajmining o'sishiga bevosita ta'sir etmaydi. Bunga korxonaning to'lov majburiyatlari (zayomlar bo'yicha foiz va h.z), soliqlar (ishlab chiqarish hajmiga bog'liq bo'lmagan turlari), amortizatsiya ajratmalari, ijara haqi, qo'riqlash xizmatiga to'lov, texnologiyalarga xizmat ko'rsatish sarflari, boshqaruv xodimlari maoshi va shu kabilar kiradi.

O'zgaruvchi xarajatlar (VC) deb ishlab chiqarish hajmining o'zgarishiga ta'sir qiladigan xarajatlarga aytiladi. Unga xom ashyo, material, yonilg'i-transport xizmati, ishchilar ish haqi va shu kabilar qilinadigan sarflar kiradi.

Ishlab chiqarishning har bir darajasida doimiy va o'zgaruvchan xarajatlar yig'indisi umumiy xarajatlar (TS)ni tashkil qiladi.

Doimiy (FC), o'zgaruvchi (VC) va umumiy (TS) xarajatlarning grafikdagi ifodasini 11.4-rasm orqali ko'rishimiz mumkin.

Mahsulot birligini ishlab chiqarishga qilinadigan sarf-xarajatlarni hisoblash uchun o'rtacha umumiy, o'rtacha doimiy va o'rtacha o'zgaruvchi xarajatlar tushunchalaridan foydalaniladi. O'rtacha umumiy xarajatlar umumiy xarajatlarning ishlab chiqarilgan mahsulot miqdori nisbatiga teng:

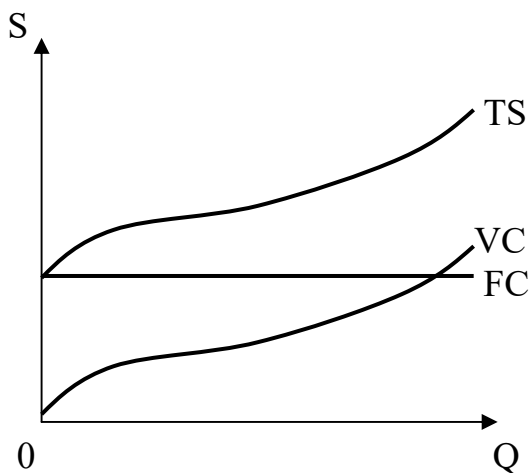
$$AC = \frac{TC}{Q},$$

bu yerda:

AC - o'rtacha umumiy xarajatlar;

TS - umumiy xarajatlar;

Q - ishlab chiqarilgan mahsulot miqdori.

11.4-rasm. Doimiy, o‘zgaruvchi va umumiy xarajatlar.

O‘rtacha doimiy xarajatlar doimiy xarajatlarning ishlab chiqarilgan mahsulot miqdoriga nisbati bilan aniqlanadi:

$$AFC = \frac{TFC}{Q},$$

bu yerda:

AFC - o‘rtacha doimiy xarajatlar;

TFC - doimiy xarajatlar summasi.

O‘rtacha o‘zgaruvchi xarajatlar o‘zgaruvchi xarajatlarni ishlab chiqarilgan mahsulot miqdoriga nisbati bilan aniqlanadi:

$$AVC = \frac{TVC}{Q},$$

bu yerda:

AVC - o‘rtacha o‘zgaruvchi xarajatlar;

TVC - o‘zgaruvchi xarajatlar summasi.

O‘rtacha umumiy xarajatlarni o‘rtacha doimiy va o‘rtacha o‘zgaruvchi xarajatlarning yig‘indisi sifatida ham ifodalash mumkin:

$$AC = AFC + AVC.$$

Bu o‘rtacha umumiy, doimiy va o‘zgaruvchi xarajatlarning egri chiziqlari quyidagi ko‘rinishda bo‘ladi (11.5-rasm).

Eng yuqori darajada foyda olishga erishish uchun tovar ishlab chiqarishning zarur miqdorini aniqlash zarur. Bunda iqtisodiy tahlil vositasi bo‘lib so‘nggi qo‘shilgan xarajat tushunchasi xizmat qiladi. Avvalo so‘nggi qo‘shilgan xarajat deb, mahsulotning navbatdagi birligini ishlab chiqarish bilan bog‘liq qo‘shimcha xarajatlarga aytiladi:

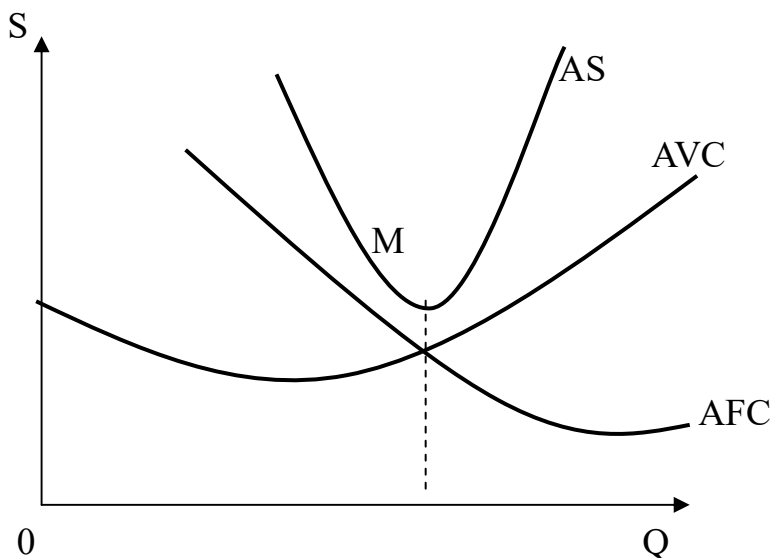
$$MC = \frac{\Delta TC}{\Delta Q},$$

bu yerda:

MS - so‘nggi qo‘shilgan xarajat;

ΔTS - umumiy xarajatlarning o‘zgarishi;

ΔQ - mahsulot miqdorining o‘zgarishi.

11.5-rasm. O‘rtacha xarajatlarning egri chiziqlari.

Qo‘shilgan xarajatlarni har bir navbatdagi qo‘shilgan mahsulot birligi uchun aniqlash mumkin. Tovar yoki xizmatlarning qo‘shilgan birligini ishlab chiqarishga to‘g‘ri keladigan xarajatlar o‘rtacha qo‘shilgan xarajatlar deyiladi.

11.2. Qisqa va uzoq muddatli davrlarda ishlab chiqarish xarajatlarining o‘zgarish tamoyillari.

Ishlab chiqarish xarajatlarini hisobga olishda vaqt omili, ya‘ni xarajat qilingandan yakuniy natija olinguncha o‘tgan davr sezilarli ta‘sir ko‘rsatadi. Shu sababli vaqt omilidan kelib chiqib, ishlab chiqarish xarajatlarini qisqa va uzoq muddatli davrda alohida tahlil qilinadi.

Korxonada ishlab chiqarish hajmini o‘stirish uchun qisqa davrda faqat o‘zining o‘zgaruvchi xarajatlari miqdorini o‘zgartirishi mumkin. Bu qisqa muddatli xarajatlardir. Ishlab chiqarish quvvatlari esa (ishlab chiqarish bino va inshootlari maydoni, texnika va texnologiyalar miqdori) doimiy bo‘lib qoladi, hamda bu davr faqat ulardan foydalanish darajasini o‘zgartirish uchun yetarli bo‘lishi mumkin.

Uzoq muddatli davr-bu korxonaning ishlab chiqarish quvvatlarini va barcha band bo‘lgan resurslari miqdorini o‘zgartirish uchun yetarli bo‘lgan davrdir.

Ishlab chiqarish quvvatlarining o‘zgarishini taqozo qiladigan davr davomiyligi ayrim tarmoq va korxonada xususiyatidan kelib chiqib farqlanishi mumkin.

Qisqa muddatli davr mobaynida korxonada o‘zining doimiy quvvatlariga o‘zgaruvchi resurslar miqdorini qo‘shib borish yo‘li bilan ishlab chiqarish hajmini o‘zgartirishi mumkin. Biroq, ishlab chiqarish quvvatlariga (doimiy resurslarga) qo‘shilgan o‘zgaruvchi resurslar ma‘lum vaqtdan so‘ng kamayib boruvchi natija, ya‘ni mahsulot beradi.

Bu holat marjinalistlar tomonidan ishlab chiqilgan samaraning kamayib borishi qonuni orqali izohlab beriladi. Unga ko‘ra, ma‘lum davrdan boshlab korxonaning ishlab chiqarish quvvatlariga, ya‘ni kapital yoki yerga o‘zgaruvchi resurslar birligi, ya‘ni mehnatni ketma-ket qo‘shib borish, har bir keyingi o‘zgaruvchi resurs birligi qiymatiga kamayib boruvchi qo‘shimcha mahsulot beradi.

Samaraning kamayib borish qonuni, o‘zgaruvchi resurslarning barcha birligi, ya‘ni ishchilar sifat jihatidan bir xilligiga asoslanadi. Ya‘ni, har bir qo‘shimcha jalb qilingan ishchi bir xil aqliy layoqatga, bilimga, malakaga, harakat tezligi va shu kabilarga ega deb hisoblanadi.

Demak, qo‘shilgan mahsulot keyingi jalb qilingan ishchi kam malakaga ega bo‘lgani uchun emas, balki kapital, ya‘ni fondlarning mavjud miqdoriga nisbatan ko‘p miqdorda

ishchilarni band qilish sababli kamayib boradi. Bu yerda ishlab chiqarish omillari o'rtasidagi nisbat, mutanosiblik buzilishi sodir bo'ladi.

Bundan ko'rinib turibdiki, samaraning pasayib borishi degan qonun tabiiy ravishda o'zidan o'zi emas, balki omillarning boshqasi o'zgarmagani holda ayrimlarini ko'paytirib, ular o'rtasidagi mutanosiblik buzilganda sodir bo'ladi.

Qulay iqtisodiy muhit tufayli, ishlab chiqarish quvvatlarining to'xtovsiz kengayib borishi natijasida korxonalar o'rtacha umumiy xarajatlarida qanday o'zgarish ro'y beradi, avvalo ma'lum bir vaqt oralig'ida ishlab chiqarish quvvatlarining kengayishi o'rtacha umumiy xarajatlarning pasayishi bilan birga boradi. Ammo natijada yanada ko'proq quvvatlarni ishga tushirish o'rtacha umumiy xarajatlarning o'sishiga olib keladi. Bunday hollarni samaraning kamayib borish qonuni tushuntirib berolmaydi, chunki uning amal qilish shart-sharoiti ishlab chiqarishda foydalanadigan resurslardan bittasi miqdorining o'zgarmasligi hisoblanadi. Uzoq muddatli davrda barcha resurslar miqdori o'zgaradi. Bundan tashqari biz tahlilda barcha resurslar narxini doimiy deb faraz qilamiz. Shu sababli uzoq muddatli davrda o'rtacha xarajatlarning o'zgarishi tamoyilini ishlab chiqarish miqyosi o'sishining ijobiy va salbiy samarasi yordamida tushuntirish mumkin.

Ishlab chiqarish miqyosining ijobiy samarasi shunda namoyon bo'ladiki, korxonada ishlab chiqarish hajmi o'sib borishi bilan, bir qator omillar ishlab chiqarish o'rtacha xarajatlarining pasayishiga ta'sir ko'rsata boshlaydi. Bu omillar quyidagilar:

- mehnatning ixtisoslashuvi;
- boshqaruv xodimlarining ixtisoslashuvi;
- kapitaldan samarali foydalanish;
- qo'shimcha turdagi mahsulotlarning ishlab chiqarilishi.

Vaqt o'tishi bilan firmaning kengaytirilishi salbiy iqtisodiy oqibatlariga va bundan kelib chiqqan holda, mahsulot birligi ishlab chiqarish xarajatlarining o'sishiga olib kelishi mumkin.

Salbiy miqyos samarasi ro'y berishining asosiy sababi yirik miqyosdagi ishlab chiqaruvchiga aylangan firmaning faoliyatini samarali nazorat qilish va muvofiqlashtirishga harakat qilish chog'ida vujudga keluvchi ma'lum boshqaruv qiyinchiliklari bilan bog'liq. Uncha katta bo'lmagan korxonada bitta-yagona boshqaruvchi uning faoliyatiga doir barcha muhim qarorlarni shaxsan o'zi qabul qilishi mumkin. Firma hajmining uncha katta bo'lmaganligi tufayli mazkur boshqaruvchi barcha ishlab chiqarish jarayonini yaxshi tasavvur qila oladi hamda firma faoliyatining barcha yo'nalishlarini tezlik bilan o'zlashtira olishi, o'z qo'l ostidagilaridan olayotgan axborotlarni osonlik bilan tahlil qilishi, ular asosida aniq va samarali qaror chiqara olishi mumkin bo'ladi.

Biroq bunday qulay holat firma miqyosining kengayishi bilan o'zgaradi. Ma'muriy xodimlar va ishlab chiqarish jarayonini alohidalashtiruvchi boshqaruv qatlamlari ko'payib boradi; yuqori rahbariyat korxonadagi haqiqiy ishlab chiqarish jarayonidan alohidalashib qoladi. Yirik korxonalar miqyosida oqilona qaror qabul qilish uchun zarur bo'lgan barcha ma'lumotlarni yig'ish, tushunish va qayta ishlash bir kishi uchun imkon darajasidan tashqarida bo'ladi. Boshqaruv apparatining chuqurlashuvi va kengayishi esa axborot almashinuvi, qarorlarni muvofiqlashtirishdagi muammolarni hamda byurokratik holatni keltirib chiqaradi, Boshqaruvning turli bo'g'inlari tomonidan qabul qilingan qarorlar bir-biriga zid kelish ehtimoli kuchayadi. Natijada samaradorlik pasayib, ishlab chiqarishning o'rtacha xarajatlari oshadi. Boshqacha aytganda, barcha resurslar miqdorining 10%ga o'sishi ishlab chiqarish hajmining nomuvofiq ravishda 5%ga o'sishiga olib keladi.

Ishlab chiqarish miqyosining o'sishidan doimiy ravishda olinuvchi samara, ba'zi hollarda ijobiy miqyos samarasi ta'siri barham topuvchi ishlab chiqarish hajmi bilan salbiy miqyos samarasi kuchga kiruvchi ishlab chiqarish hajmi o'rtasidagi tafovut juda ahamiyatli bo'lishi

mumkin. Bu ikkala chegara orasidagi maydonda barcha resurslarning 10%ga o'sishi ishlab chiqarish hajmining mutanosib ravishda 10%ga ko'payishiga olib keladi.

Ishlab chiqarish miqyosining kengayib borishi chuqur ixtisoslashuv tufayli boshqarish bo'yicha mutaxassislar mehnatidan ancha yaxshi foydalanish imkoniyatini beradi. Bu natijada samaradorlikning ortishi va mahsulot birligiga ishlab chiqarish xarajatlarining kamayishiga olib keladi.

11.3. Korxonalar (firma) ning pul daromadlari va foydasi. Foyda normasi va massasi, ularga ta'sir etuvchi omillar.

Korxonalarining faoliyatiga baho berishda sotilgan mahsulotlarning hajmi, ularga qilingan sarf-xarajalar va foyda tushunchalaridan keng foydalaniladi.

Korxonalarda tovar va xizmatlarni sotishdan olingan mablag'lar ularning pul tushumlari yoki pul daromadlari deyiladi. Aytaylik, korxonada bir oy davomida 200 ming dona «Motor» mahsuloti ishlab chiqarildi. Har bir mahsulotning narxi 2000 so'm. Agar barcha mahsulotlar sotilgan taqdirda, korxonaning bir oylik pul tushumi 400 mln. so'm (200000×2000) ga teng bo'ladi.

Biroq, korxonaning pul tushumlari uning faoliyatining samaradorligiga baho bera olmaydi. Chunki, bu pul tushumlari qanday xarajalar evaziga olinganligi aks ettirmaydi. Shunga ko'ra, pul tushumlarining xarajatlardan ajratib olingan qismi-foyda muhim o'rin tutadi.

Korxonalar pul daromadlaridan barcha xarajalar chiqarib tashlangandan keyin qolgan qismi foyda deb yuritiladi. Ayrim adabiyotlarda bu iqtisodiy foyda deb ham yuritiladi. Bizning misolimizdagi korxonada «Motor» mahsulotini ishlab chiqarishning bir oylik xarajatlari 100 mln. so'mni tashkil etgan bo'lsin. U holda, korxonaning bir oylik foydasi 300 mln. so'm ($400 \text{ mln.} - 100 \text{ mln.}$) ga teng bo'ladi.

Foydaning tarkib topishi ikki bosqichdan o'tadi:

1) foyda ishlab chiqarish jarayonida yangi qiymatning yaratilish vaqtida vujudga keladi. Yangidan yaratilgan qiymat tarkibidagi qo'shimcha qiymat foydaning asosiy manbai hisoblanadi, biroq u hali aniq foyda shaklida namoyon bo'lmaydi;

2) ishlab chiqarish jarayonida yaratilgan foyda tovarlarni sotilgandan so'ng olingan pul daromadi bilan xarajatlarning farqi ko'rinishida to'liq namoyon bo'ladi.

Demak, tovar va xizmatlar sotilganda ularning umumiy qiymati pul daromadlariga, undagi qo'shimcha qiymat esa foydaga aylanadi. Bundan ko'rinib turibdiki, foydaning haqiqiy manbai qo'shimcha mahsulot yoki qo'shimcha qiymatdir. Odatda ishlab chiqarish sohasidagi yirik korxonalar tovarlarni katta hajmda ishlab chiqarib, ularni savdo vositachilariga ulgurji narxlarda sotadilar. Shunga ko'ra, ular tovarning ulgurji narxi uning tannarxidan yuqori bo'lgan taqdirda foyda oladilar. Ishlab chiqaruvchi foydasi (P_{ich})-bu mahsulot tannarxi (T) va ulgurji narxi (N_u) o'rtasidagi farqdan iborat:

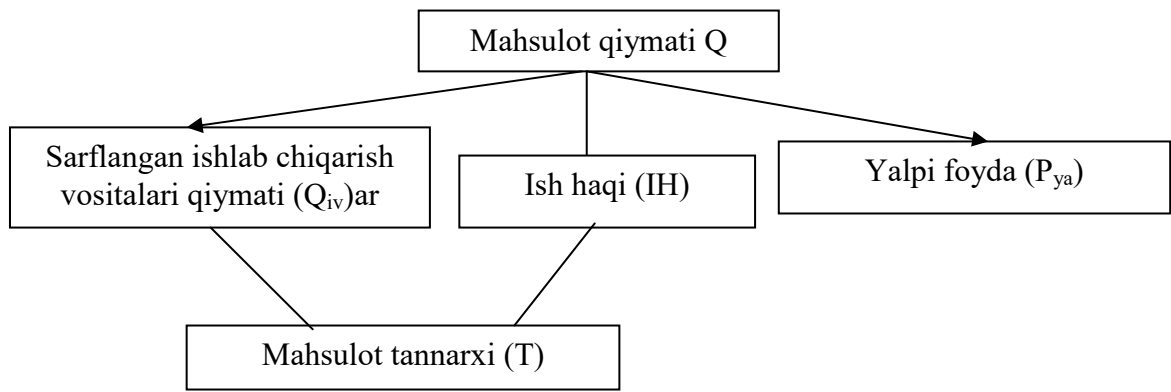
$$P_{ich} = N_u - T.$$

Demak, mahsulot birligidan olinadigan foyda ikkita asosiy omilga bog'liq bo'ladi:

1) mahsulot tannarxi darajasi;

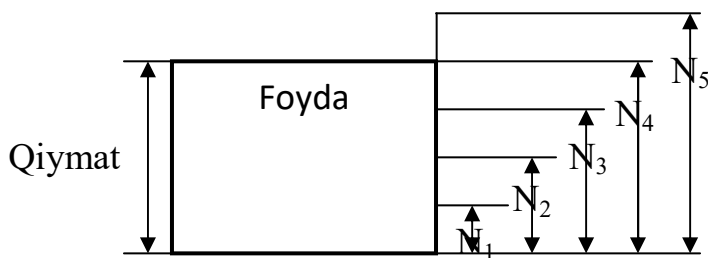
2) ulgurji narxlar darajasi.

Tannarx-bu mahsulotni ishlab chiqarish uchun sarflangan xarajatlarning puldagi ifodasidir. Bu o'rinda mahsulot tannarxini uning qiymatidan farqlash lozim. Ma'lumki, mahsulot qiymati (Q) o'z ichiga sarflangan ishlab chiqarish vositalari qiymati (Q_{iv}) hamda yangidan yaratilgan qiymat (Q_{yya})ni to'liq oladi. O'z navbatida yangidan yaratilgan qiymat ish haqi (IH) va yalpi foydaga (P_{ya}) ajraladi. Bu holatni 11.6-rasm orqali ko'rish mumkin.

11.6-rasm. Mahsulot qiymati tarkibi.

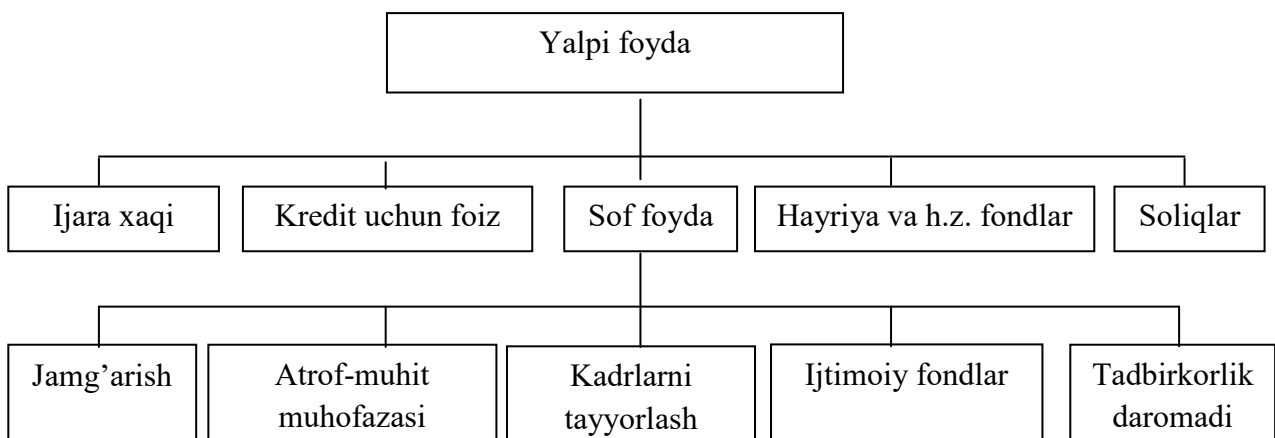
Foyda miqdoriga ta'sir ko'rsatuvchi ikkinchi omil-korxonaga o'z mahsulotlarini sotuvchi narx darajasi bo'lib, bu o'rinda mahsulot narxi, qiymati va tannarxi o'rtasidagi nisbatning beshta asosiy holatini ajratib ko'rsatish mumkin (11.7-rasm).

11.7-rasm. Tovar qiymati va narxining nisbati.

Rasmda birinchi holatda narx mahsulotlar tannarxidan past darajada o'rnatilib (N_1 daraja), buning natijasida ular zarariga sotilishi mumkin. Ikkinchi holatda narxning N_2 darajada o'rnatilishi mahsulotni sotishdan olingan pul tushumining korxonaga xarajatlariga teng kelishi, ya'ni ishlab chiqarishning faqat o'zini-o'zi qoplashi ta'minlanishi mumkin. Uchinchi holatdagi N_3 narx darajasi tannarxidan yuqori, biroq qiymatdan past bo'lib, bunda korxonaga foydasi tovarda mujassamlashgan foyda miqdoridan kam bo'ladi. To'rtinchi holatdagi N_4 narx darajasi qiymat miqdoriga teng bo'lib, korxonaga tovarda mujassamlashgan barcha foydani oladi va nihoyat, beshinchi holatdagi N_5 narx darajasini o'rnatish korxonaga tovar qiymatidan ko'proq pul daromadi olish imkonini beradi.

Korxonaga yalpi foydasining taqsimlanishi ham muhim ahamiyat kasb etadi (11.8-rasm).

11.8-rasm. Yalpi foydaning taqsimlanishi.

Rasmda eng avvalo yalpi foydadan boshqa iqtisodiy sub'yektlarga turli to'lovlar amalga oshiriladi. Bu to'lovlarga boshqalarning yer va binolaridan foydalanganlik uchun ijara haqi, qarzga olingan pul mablag'lari uchun to'lanadigan foizni kiritish mumkin. Bundan tashqari, korxonalar davlat va mahalliy hokimiyat organlari byudjetiga soliqlar to'laydilar, turli hayriya va boshqa fondlarga mablag'lar kiritadilar. Mablag'larning qolgan qismi korxonada sof foydasini tashkil etadi. U korxonaning ishlab chiqarishni kengaytirishga va ijtimoiy ehtiyojlariga, shuningdek jamg'arish, atrof-muhit muhofazasi, xodimlarni tayyorlash va qayta tayyorlash va boshqa maqsadlarga sarflanadi.

Buxgalteriya foydasi sotilgan mahsulot uchun tushgan umumiy pul summasidan ishlab chiqarishning tashqi xarajatlari chiqarib tashlash yo'li bilan aniqlanadi. Shu sababli buxgalteriya foydasi iqtisodiy foydadan ichki xarajatlar miqdoriga ko'proqdir. Bunda ichki xarajatlar har doim o'z ichiga normal foydani ham oladi.

Korxonada foydasining mutloq miqdori uning massasini tashkil qiladi. Foyda massasining ishlab chiqarish xarajatlariga nisbati va uning foizda ifodalanishi foyda normasi deyiladi.

Amaliyotda foyda normasini hisoblashning ikki usulidan foydalaniladi. Bular foydaning joriy sarflarga - korxonada xarajatlariga yoki avanslangan mablag'larga asosiy va aylanma kapital nisbatidir.

Bular quyidagicha aniqlanadi:

$$P' = (P/W) \times 100\% ,$$

bu yerda:

P' - foyda normasi;

P - foyda massasi;

W - ishlab chiqarish xarajatlari.

$$P' = (P/K_{avans}) \times 100\% ,$$

bu yerda:

P' - foyda normasi;

P - foyda massasi;

K_{avans} (asosiy kapital+aylanma kapital) - korxonada avanslangan mablag'lari yoki asosiy va aylanma kapitalning o'rtacha yillik qiymati.

Foyda normasi ishlab chiqarilayotgan mahsulot hajmiga to'g'ri mutanosib hamda ishlab chiqarish xarajatlari yoki avanslangan mablag'lar qiymatiga teskari mutanosibdir. Shu tufayli foyda normasi korxonada ish samaradorligining integral ko'rsatkichi hisoblanadi.

Foydaning o'sishiga, chiqarilayotgan mahsulot umumiy hajmi o'zgarmagan holda ikki yo'l bilan: ishlab chiqarish xarajatlarini kamaytirish hisobiga, yoki narxni oshirish hisobiga erishish mumkin.

11.4. Korxonalarining bankrot bo'lishi (sinishi) va sanatsiya qilinishi.

Xo'jalik yurituvchi sub'yektlarni bankrot deb e'lon qilinishiga, ya'ni korxonalar faoliyatining tugatilishiga ta'sir ko'rsatuvchi omillarni shartli ravishda ob'yektiv va sub'yektiv omillarga ajratib olish zarur bo'ladi. Ob'yektiv omillar bu, xo'jalik yurituvchi sub'yektlarning hatti-harakati, faoliyat doirasi va shart-sharoitlaridan qat'iy nazar, mavjud iqtisodiy qonunlarning amal qilishi natijasida vujudga keluvchi hamda ta'sir ko'rsatuvchi omillar kiradi. Kichik biznes va tadbirkorlik faoliyatining iqtisodiy tabiatini belgilab beruvchi o'ziga xos xususiyatlarning aksariyati ushbu soha sub'yektlari faoliyatining tugatilishida ob'yektiv omillar sifatida namoyon bo'ladi.

Mamlakatimizda faoliyat olib borayotgan bankrotlik darajasi yuqori bo'lgan korxonalar O'zbekiston Respublikasining 1994 yil 5 mayda qabul qilingan «Bankrotlik to'g'risida»gi

(2003 yil 23 aprelda o'zgartirish kiritilgan) Qonuniga muvofiq iqtisodiy nochor deb topiladi va tugatiladi. Amaldagi qonunchilikka muvofiq hozirda yuqoridagi qonun ijrosini «Monopoliyadan chiqarish, raqobat va tadbirkorlikni qo'llab-quvvatlash Davlat qo'mitasi» va uning joylardagi hududiy boshqarmalari amalga oshirmoqda.

Bankrotlik so'zi italyancha «banco rotto» degan so'zdan olingan bo'lib, «o'rindiqning sinishi» deb tarjima qilinsada, aslida qarzdorning nochor ahvolga tushib sinishi, barbod bo'lishi degan ma'noni anglatadi.

«Bankrot» so'zi o'zbekchada «sinish» ma'nosini anglatib, salbiy xususiyatga yaqinroq bo'lsa-da, aslida iqtisodiy nochor, zarar ko'rib ishlayotgan korxonalariga nisbatan o'z vaqtida qo'llanganda katta samara berayapti. Xo'jalik sudlari tomonidan bankrot, deb e'tirof etilgan xo'jalik sub'yektlari tadbirkorlarga sotilmoqda. Shu bilan birga sud sanatsiyasi va tashqi boshqaruv atamaları qo'llanilmoqda.

Bankrotlik bozor iqtisodiyotida muqarrar bo'ladigan hodisadir. Bankrotlik bu korxonaning iqtisodiy nochorligi bo'lib, ushbu holatda xo'jalik sudi tomonidan e'tirof etilgan, qarzdorning pul majburiyatlari bo'yicha kreditorlar talablarini to'la hajmda qondirishga yoki majburiy to'lovlar bo'yicha o'z majburiyatini to'la hajmda bajarishga qodir emasligi tushuniladi, agar tegishli majburiyatlar yoki to'lovlar majburiyati yuzaga kelgan kundan e'tiboran uch oy davomida qarzdor tomonidan bajarilmagan bo'lishidir.

Korxonani bankrot deb topish faqat xo'jalik sudi tomonidan amalga oshirilib, uni pul majburiyatlarini bajarmaganligi natijasida qarzdorni bankrot deb topish to'g'risidagi ariza bilan xo'jalik sudiga murojaat etish huquqiga qarzdor, kreditor va prokuror ega. Bundan tashqari, korxonani majburiy to'lovlarni bajarmaganligi natijasida ham bankrot deb topilishi mumkin bo'lib, ushbu holatda bankrot deb topish to'g'risidagi ariza bilan xo'jalik sudiga murojaat etish huquqiga qarzdor, prokuror, davlat soliq xizmati organlari va boshqa vakolatli organlar ega. Agarda korxonani o'zining qarzdorlik majburiyatlarini 3 oy muddatda qoplay olmaslik hollari yuzaga kelayotganligini oldindan bilsa o'zini bankrot deb topish to'g'risidagi ariza bilan xo'jalik sudiga murojaat etishga haqli.

Bankrotlik atamasi qo'llanilayotganda barcha kreditorlarning manfaatlarini «Bankrotlik to'g'risida»gi qonunga muvofiq tashkil etiladigan kreditorlar yig'ilishi yoki kreditorlar qo'mitasi himoya qiladi. Xo'jalik sudi qarzdorni bankrot deb topish to'g'risidagi arizani ish yuritish uchun qabul qilib olgan vaqtdan e'tiboran kreditorlar qarzdorga o'z talablarini qondirish maqsadida yakka tartibda murojaat etishga haqli emas.

Kreditorlar yig'ilishining mutlaq vakolatiga quyidagi qarorlarni qabul qilish kiradi:

- kelishuv bitimi tuzish to'g'risidagi qaror;
- kreditorlar qo'mitasi a'zolarini saylash, uning miqdoriy tarkibini belgilash va bunday qo'mita a'zolarining vakolatlarini muddatidan ilgari tugatish to'g'risidagi qaror;
- sud sanatsiyasini yoki tashqi boshqaruvni joriy etish va ularning muddatini uzaytirish to'g'risida iltimosnoma bilan xo'jalik sudiga murojaat qilish haqidagi qaror;
- qarzdorni bankrot deb topish hamda tugatishga doir ish yuritishni boshlash to'g'risidagi iltimosnoma bilan xo'jalik sudiga murojaat etish haqidagi qaror;
- sud sanatsiyasi rejasini tasdiqlash hamda qarzlarni uzish jadvalini ma'qullash to'g'risidagi qaror;
- tashqi boshqaruv rejasini tasdiqlash to'g'risidagi qaror.

Bankrotlik sohasini davlat tomonidan tartibga solishni O'zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasi hamda bankrotlik to'g'risidagi ishlar bo'yicha davlat organi amalga oshiradi. Ushbu organning o'z vakolatlari doirasida qabul qilgan qarorlari vazirliklar, davlat qo'mitalari, idoralar, davlat boshqaruvi boshqa organlari, yuridik va jismoniy shaxslar uchun majburiydir.

To'lovga qobiliyatsiz korxonalarining balans tuzilmasi qoniqarsizligini aniqlashda mezonlar tizimi alohida ahamiyatga egadir. Mezonlar tizimi joriy likvidlik, o'z mablag'lari bilan ta'minlanganlik, to'lov qobiliyatini tiklash yoki yo'qotish imkoniyatining mavjudligiga asoslanadi. Ushbu ko'rsatgichlarga qarab korxonaning balans tuzilmasi qoniqarsiz deb hisoblanishi, to'lov qobiliyatini tiklash yoki yo'qotish chinakam imkoniyatlari aniqlanishi mumkin.

Ma'lumki, iqtisodiyotda umuman xo'jalik sub'yektlari faoliyatlarining tugatilishi odatda salbiy holat sifatida qabul qilinadi. Chunki, har qanday korxonaning o'z faoliyatini to'xtatishi ma'lum darajada quyidagi holatlarning vujudga kelishi bilan bog'liq bo'ladi:

- faoliyatga jalb etilgan iqtisodiy resurslarning yo'qotilishi, ulardan olinadigan samaraning pasayishi;

- ishsizlar sonining ko'payishi hisobiga ijtimoiy beqarorlikning kuchayishi;

- jamiyat a'zolari o'rtasida tadbirkorlik bilan shug'ullanishga nisbatan ishonchsizlikning paydo bo'lishi va hokazo.

Xo'jalik faoliyatining tugatilishini tadqiq etish ustun darajada bu holatni keltirib chiqaruvchi sub'yektiv omillarga e'tibor qaratilishini taqozo etadi. Sub'yektiv omillar, ob'yektiv omillardan farqli o'laroq, turli alohida holat, shart-sharoit va hatti-harakatlarning natijasi sifatida vujudga kelib, ma'lum chora-tadbirlarni qo'llash orqali ularning oldini olish yoki ta'sir darajasini boshqarish mumkin bo'ladi.

O'z navbatida, korxonalar faoliyatlarining tugatilishiga olib keluvchi sub'yektiv omillarni yanada chuqurroq o'rganish uchun, ularning kelib chiqish tavsifiga ko'ra turkumlab olish maqsadga muvofiq hisoblanadi. Shunga ko'ra, mamlakatimiz va boshqa xorijiy mamlakatlar tajribasida uchrab turuvchi ko'plab sub'yektiv omillarni shartli ravishda quyidagi 4 guruhga ajratish mumkin bo'ladi.

1. Shaxsiy-ruhiy omillar guruhi o'z ichiga tadbirkorning bilimi, malaka va tajribasi, ruhiy va ma'naviy qiyofasi, ishni tashkil etish va boshqarish qobiliyatlari borasida yuzaga keluvchi faoliyatni to'xtatishga olib keluvchi sabablarni oladi.

2. Tashkiliy omillar guruhi o'z ichiga xo'jalik yurituvchi sub'ektning tashkiliy tuzilmasida o'z faoliyatini davom ettirishida vujudga keluvchi to'siqlarni bartaraf etish, uni o'zgartirish yoki yanada takomillashtirish maqsadida faoliyatni to'xtatishga olib keluvchi sabablarni oladi.

3. Me'yoriy-huquqiy omillar guruhi o'z ichiga korxonalar faoliyatini davom ettirishda ro'y beruvchi amaldagi qonunchilik, me'yoriy qoidalarning buzilishining oldini olish va mavjud tartibbuzarlik holatlarini bartaraf etish maqsadida faoliyatni to'xtatishga olib keluvchi sabablarni oladi.

4. Iqtisodiy omillar guruhi o'z ichiga xo'jalik yurituvchi sub'ektning iqtisodiy manfaatlariga zid keluvchi holatlarning oldini olish va bartaraf etish maqsadida faoliyatni to'xtatishga olib keluvchi sabablarni oladi.

Boshqa xo'jalik jamiyatiga qo'shilish yoki birlashib ketish. O'zbekiston Respublikasining «Tadbirkorlik faoliyati erkinligining kafolatlari to'g'risida»gi Qonunining 10-bandida «korxonalar o'z huquqlarini va manfaatlarini himoya qilish maqsadida ixtiyoriy ravishda birlashishlari mumkin» deb belgilab berilgan. Shunday qilib, kichik va o'rta korxonalarining faoliyatini tugatish jarayoni-ma'lum darajada tabiiy jarayon hisoblanadi. Chunki kichik biznes va xususiy tadbirkorlik o'ta harakatchan, juda tez o'zgara oladi. Masalan, faoliyati tugab borayotgan ikki kichik korxonalar bitta korxonaga hech qanday muammolarsiz qo'shila oladi.

Iqtisodiy nochor xo'jalik sub'yektlariga nisbatan bankrotlik tartibotini qo'llashda ularga o'z iqtisodiy ahvolini o'nglab olishlari uchun imkoniyat yaratish maqsadida respublika xo'jalik sudlari tomonidan sud sanatsiyasi hamda tashqi boshqaruv huquqiy institutidan foydalanishga e'tibor qaratilmoqda. Sud sanatsiyasi xo'jalik sudi tomonidan qarzdor yuridik shaxsga nisbatan

uning to'lov qobiliyatini tiklash hamda kreditorlar oldidagi qarzini uzish maqsadida qarzdorning ishlarini boshqarish vakolatlarini sanatsiya qiluvchi boshqaruvchiga o'tkazmagan holda qo'llaniladigan bankrotlik atamasi hisoblanadi.

Restrukturizatsiyalash jarayonini quyidagi yo'nalishlarga bo'lishimiz mumkin.

1. Korxonaning ishlab chiqarishini yoki ishlab chiqarish quvvatlarini restrukturizatsiyalash. Korxonaning ishlab chiqarish strukturalarini tahlil qilish orqali, qaysidir qism ishlab chiqarish quvvatlarini saqlab qolish yoki kelajakda bozorini yo'qotib borayotgan va korxonaga zarar keltiruvchi ishlab chiqarish quvvatlarini to'xtatish belgilab olinadi. Bu to'xtalishi nazarda tutilgan ishlab chiqarish quvvatlarida bozor talabidan kelib chiqqan holda yangi ishlab chiqarishni tashkil qilish yoki shu ishlab chiqarish quvvatlari bazasida boshqa ishlab chiqarishga mo'ljallangan (profilini o'zgartirgan holda) qo'shma korxonalar tashkil qilish yoki sotish nazarda tutiladi.

2. Korxonaning moliyasi va iqtisodini restrukturizatsiyalash. Bunda inqirozga qarshi boshqaruv uslublaridan foydalangan holda asosan 3 usulda ish olib borilishi nazarda tutiladi.

Birinchi, korxonaning va tashkilotlarning ichki rezervlarini mobilizatsiya qilish. Buning uchun quyidagi ishlar amalga oshiriladi:

- respublikamizda faoliyat ko'rsatayotgan korxonalarining asosiy muammolaridan biri sotilgan mahsulot va ko'rsatilgan xizmatlarning o'z vaqtida puli kelib tushmasligi, ya'ni debitor sifatida osilib turishidir. Demak, restrukturizatsiyalash rejalarining asosiy usullaridan biri debitorlarni o'z vaqtida undirish orqali moliyaviy resurslarga ega bo'lishdir;

- juda ko'p korxonalarda ishlab chiqarish boshqaruvi to'g'ri yo'lga qo'yilmaganligi sababli, normativdan ortiqcha ishlab chiqarish zahiralari saqlanib kelmoqda. Bu o'z navbatida korxonalarini qarzdorlarga vaqtida to'lovni amalga oshira olmasligiga olib kelmoqda. Normativdan ortiqcha ishlab chiqarish zahiralarni sotish orqali korxonalarini moliyaviy resurslar bilan ta'minlash rejalarida ko'zda tutiladi;

- respublikamizdagi juda ko'p korxonalarda mehnat resurslaridan foydalanish darajasi pastdir. Korxonaning ichki rezervlarini mobilizatsiya qilish, yana bir muhim yo'nalishi mehnat resurslarini restrukturizatsiyalash. Korxonaning bugungi kundagi haqiqatdagi faoliyatidan kelib chiqqan holda yoki korxonaning oldiga qo'yilgan maqsadlaridan kelib chiqib, ishchilar sonini optimallashtirish yoki qisqartirish;

- korxonalar aylanma mablag'larining ta'minlanganlik darajasini oshirish maqsadida, yuqorida aytib o'tilgan aylanma mablag'laridan tashqari, korxonaning balansida bir necha yillardan beri muzlagan shaklda yotgan aylanma mablag'larini sotish yoki aylanishga jalb qilish. Ba'zi korxonalarini (qurilish korxonalarida) xususiylatirish jarayonlari tahlil qilinganda korxonalar aksiyalari bir-birlariga majburan sotilgan va bugungi kungacha umuman dividend keltirmagan. Shunday aylanma mablag'larni sotish orqali mablag'larni korxonaga jalb qilish.

Ikkinchi, korxonalarining kreditor qarzlarni restrukturizatsiya qilish.

Bu jarayon korxonalarini sog'lomlashtirish maqsadida korxonalarining kreditlari bilan kelishgan holda, xo'jalik sudlari qarorlariga, davlat oldidagi kreditor qarzlarni davlat komissiyalari qarorlariga asosan ma'lum bir davrga to'lov muddatlarini uzaytirish yoki kreditor qarzlarni muzlatish masalari ko'riladi.

O'zbekiston Respublikasi "Bankrotlik to'g'risida"gi Qonuniga muvofiq bunday restrukturizatsiyalash jarayonlarining 3 turi mavjud.

1. Korxonaga sudgacha sanatsiya jarayonini joriy qilish. Sudgacha sanatsiya qilish, bankrotlik to'g'risida ish ko'zg'atilgunga qadar amalga oshiriladi. Bankrotlik alomatlarini yuzaga kelgan taqdirda, qarzdorning rahbari bu haqda qarzdorning ishtirokchilariga, boshqaruv organlariga yoki qarzdorning mol-mulki egasiga yozma shaklda xabar qilinishi shart. Bankrotlikning oldini olish maqsadida qarzdorning ishtirokchilari, boshqaruv organi yoki

qarzdorning mol-mulki egasi qarzdorni bankrot deb topish to'g'risidagi ariza xo'jalik sudiga taqdim etilgunga qadar qarzdorni moliyaviy jihatdan sog'lomlashtirishga qaratilgan chora-tadbirlarni ko'radi. Qarzdorni moliyaviy jihatdan sog'lomlashtirishga qaratilgan chora-tadbirlar qarzdor bilan tuzilgan bitimga asosan kreditorlar yoki boshqa shaxslar tomonidan ham ko'rilishi mumkin. Sudgacha sanatsiya qilishning asosiy chora-tadbirlari quyidagilardan iborat:

- to'lov muddati o'tkazib yuborilgan qarzlarni to'la yoki qisman sotib olish, ishlab chiqarishni raqobatbardosh mahsulot chiqarishga moslab qayta ixtisoslashtirish, chetdan yuqori malakali mutaxassislarni jalb etish;

- xodimlarni tayyorlash va qayta tayyorlash, qarzdorning to'lov qobiliyati tiklanishi hamda faoliyatini davom ettirishidan manfaatdor bo'lgan yuridik va jismoniy shaxslar tomonidan moliyaviy yordam ko'rsatilishi, qarzdorning faoliyatni davom ettirishi uchun, qarzdor bilan kreditorlar o'rtasida kreditorlarga to'lanadigan to'lovlar muddatini kechiktirish yoki uni bo'lib-bo'lib to'lash yoki qarzlardan imtiyoz berish to'g'risida ahdlashuvga erishishga qaratilgan bitim, majburiy to'lov majburiyatini bajarishni va kreditlarni qaytarishni sudgacha sanatsiya qilish muddatiga kechiktirish va qarzdor yuridik shaxsni restrukturizatsiyalash. Sudgacha sanatsiya qilishni davlat tomonidan yordam ko'rsatgan holda o'tkazish O'zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasi tomonidan vakolat berilgan organning qarori asosida amalga oshiriladi.

2. Korxonaga sud sanatsiyasini joriy etish. Sud sanatsiyasi xo'jalik sudi tomonidan kreditorlar yig'ilishining qarori asosida joriy etiladi. Xo'jalik sudining sud sanatsiyasini joriy etish to'g'risidagi ajrimida sud sanatsiyasining muddati ko'rsatilishi, unda xo'jalik sudi tomonidan tasdiqlangan qarzni uzish jadvali, majburiyatlarni bajarish ta'minotini bergan shaxslar haqidagi, bunday ta'minotning miqdori va shakllari, sanatsiya qiluvchi boshqaruvchini tayinlash va unga to'lanadigan haq miqdori haqidagi ma'lumotlar bo'lishi kerak. Xo'jalik sudining sud sanatsiyasini joriy etish to'g'risidagi ajrimi ustidan shikoyat berilishi mumkin. Mazkur ajrim ustidan shikoyat berilishi uning ijrosini to'xtatib qo'ymaydi. Sud sanatsiyasi ko'pi bilan yigirma to'rt oylik muddatga joriy etiladi, bu muddat majburiyatlarni bajarish ta'minotini bergan shaxslar kreditorlarning talablarini qondirishi uchun xo'jalik sudi tomonidan ko'pi bilan olti oyga uzaytirilishi mumkin. Sud sanatsiyasi joriy etilgan paytda: kreditorlarning talablarini ta'minlash yuzasidan ilgari qabul qilingan choralar bekor qilinadi, qarzdorning mol-mulkini xatlash va qarzdorga nisbatan uning o'ziga tegishli mol-mulkni tasarruf etish borasidagi vakolatlarini boshqacha tarzda cheklovlar faqat bankrotlik atamasi doirasida joriy etilishi mumkin, sud sanatsiyasi paytida yuzaga kelgan pul majburiyatlarini yoki majburiy to'lovlar bo'yicha majburiyatni bajarmaganlik yoki lozim darajada bajarmaganlik uchun (jarima, penya) va boshqa iqtisodiy sanksiyalar, to'lanishi lozim bo'ladigan foizlar qo'llanilmaydi.

3. Korxonaga tashqi boshqaruvni kiritish. Tashqi boshqaruv joriy etilgan vaqtdan e'tiboran: qarzdorning rahbari o'z vazifasini bajarishdan chetlashtiriladi, qarzdorning ishlarini boshqarish tashqi boshqaruvchi zimmasiga yuklatiladi, qarzdorning boshqaruv organlari vakolatlari tugatiladi. Qarzdorning rahbari va qarzdorning boshqa boshqaruv organlari vakolatlari tashqi boshqaruvchiga o'tadi, qarzdorning boshqaruv organlari tashqi boshqaruvchi tayinlangan vaqtdan e'tiboran uch ish kuni ichida qarzdorning buxgalteriya hujjatlari va boshqa hujjatlari, muhrlari va shtamlari, moddiy va boshqa qimmatliklari tashqi boshqaruvchiga topshirilishini ta'minlashi shart, kreditorlarning talablarini ta'minlash yuzasidan ilgari ko'rilgan chora-tadbirlar bekor qilinadi, qarzdorning mol-mulkini xatlash va qarzdorga nisbatan uning o'ziga tegishli mol-mulkni tasarruf etish borasidagi vakolatlarini boshqacha tarzda cheklovlar faqat bankrotlik taomili doirasida qo'llanilishi mumkin, qarzdorning pul majburiyatlari yoki majburiy to'lovlari yuzasidan kreditorlar talablarining qondirilishiga nisbatan moratoriy joriy

etiladi. Tashqi boshqaruv tugaganidan keyin pul majburiyatlari yoki majburiy to'lovlar bo'yicha kreditorlarga qarzdor to'lashi shart bo'lgan neustoyka (jarima, penya), shuningdek yetkazilgan zarar summalari tashqi boshqaruvni joriy etish vaqtidagi mavjud miqdorlarda to'lash uchun taqdim etilishi mumkin.

Uchinchidan, korxonalarining ba'zi majburiyatlarini restrukturizatsiya qilish.

Bunday restrukturizatsiya holatlari asosan qo'shma korxonalarda olib borilgan bo'lib, bunda banklardan olingan chet el valyutasidagi kreditlarning to'lov muddatlarini uzaytirish, yoki boshqa yuridik shaxslar sotib olinishi nazarda tutilgan.

Korxonalar mahsulot sotish bozorini restrukturizatsiyalash. Iqtisodiy nochor va past rentabelli yirik sanoat korxonalariga moliyaviy sog'lomlashtirish va restrukturizatsiya qilishda yuqorida ham ta'kidlab o'tganimizdek asosiy masalardan biri mahsulot ishlab chiqarish va sotish hajmlarini orttirishdir. Korxonalar mahsulot sotish bozorini restrukturizatsiyalashda quyidagi asosiy yo'nalishlarda ish olib borish ko'zda tutilgan:

- yangi assortimentdagi mahsulotlar ishlab chiqarish orqali korxonani inqirozdan olib chiqish;

- arzonroq xom-ashyo bozorini tanlash orqali mahsulot rentabellik darajasini orttirish;

- marketing tadqiqotlari olib borish natijasida yangi bozorlarga chiqish;

- mahsulot sifatini yaxshilash va sertifikatlash masalasida olib boriladigan ishlar rejalarini belgilash.

3. Korxonalar va tashkilotlarni restrukturizatsiyalashda korxonalariga tashqi va ichki investitsiyalarni jalb qilishdir.

Davlat mulkini xorijiy investorlarga sotish bo'yicha tender savdolari o'tkazuvchi Davlat komissiyasi bu borada ikki yo'nalishda ish olib bormoqda:

Respublikamizdagi yirik sanoat korxonalarining aksiyalarini yoki kompleks korxonaning mulkiy majmuasini chet ellik investorlarga investitsion majburiyat ostida sotish va O'zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2003 yil 26 avgustidagi 368- sonli «Past rentabelli, zarar ko'rib ishlayotgan, iqtisodiy nochor davlat korxonalarini va ob'yektlarini xususiy lashtirishni jadallashtirishga doir qo'shimcha chora-tadbirlari to'g'risida»gi hamda O'zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2004 yil 5 maydagi 209- sonli «Davlat mulki ayrim ob'yektlarini investitsiya majburiyatlari evaziga bepul berishni jadallashtirish chora tadbirlari to'g'risidagi» qarorlariga asosan korxonalarini inqiroz holatdan olib chiqish choralari ko'rilmoqda.

Korxonalar va tashkilotlarda qo'shimcha aktsiya chiqarish yoki korxonalar egalarini o'zgartirish orqali amalga oshirilishi mumkin. Bu masala hozirgi kunning dolzarb masalalaridan biri bo'lib hisoblanadi.

4. Korxonalarining boshqaruv tizimlarini restrukturizatsiyalash.

Korxonalarining boshqaruv tizimlarini bozor iqtisodiyoti sharoitidan kelib chiqqan holda restrukturizatsiyalash, yangi tizimlar tashkil qilish va korxonalarda axborot texnologiyalari tizimlarini joriy qilish nazarda tutiladi.

Bunda restrukturizatsiyalash jarayoni asosan biznesni yangi mavqelarga olib chiqish, qiymatini oshirish, yangi bozorlarni egallashga erishish va yangi texnologiyalarni joriy qilish yo'lida olib borilishi zarur. Bu esa o'z navbatida yirik korxonalarda olib borilgan restrukturizatsiyalash jarayoni, ularning bozordagi monopol holatlarini kamaytirish maqsadida olib borilishi bilan namoyon bo'ladi.

O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 2017 yil 7 fevraldagi PF-4947-sonli «O'zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo'yicha Harakatlar strategiyasi to'g'risida»gi Farmonining 3.2.-bandida, tarkibiy o'zgartirishlarni chuqurlashtirish, milliy

iqtisodiyotning yetakchi tarmoqlarini modernizatsiya va diversifikatsiya qilish hisobiga uning raqobatbardoshligini oshirish asosida:

-yuqori texnologiyali qayta ishlash tarmoqlarini, eng avvalo, mahalliy xomashyo resurslarini chuqur qayta ishlash asosida yuqori qo‘shimcha qiymatli tayyor mahsulot ishlab chiqarishni jadal rivojlantirishga qaratilgan sifat jihatidan yangi bosqichga o‘tkazish orqali sanoatni yanada modernizatsiya va diversifikatsiya qilish;

- iqtisodiyot tarmoqlari uchun samarali raqobatbardosh muhitni shakllantirish hamda mahsulot va xizmatlar bozorida monopoliyani bosqichma-bosqich kamaytirish;

- prinsipial jihatdan yangi mahsulot va texnologiya turlarini o‘zlashtirish, shu asosda ichki va tashqi bozorlarda milliy tovarlarning raqobatbardoshligini ta‘minlash.

2017 - 2021 yillarda umumiy qiymati 40 milliard AQSH dollari miqdoridagi 649 ta investitsiya loyihasini nazarda tutuvchi tarmoq dasturlarini ro‘yobga chiqarish rejalashtirilgan. Natijada ushbu davr ichida sanoat mahsulotini ishlab chiqarish 1,5 baravar, uning yalpi ichki mahsulotdagi ulushi 33,6 foizdan 36 foizgacha, qayta ishlash tarmog‘i ulushi 80 foizdan 85 foizgacha oshadi.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Борисов Е.Ф. Экономическая теория. Учебник. Перераб. и доп. 2-е изд.- М.: Проспект, 2005.- с. 144-208-544.

2. Кочетков А.А. Экономическая теория: Учебник для бакалавров. М.: Дашков и К, 2016.- с. 696

3. Видяпин В.И., Добрынин А.И., Журавлева Г.П., Тарасевич Л.С. Экономическая теория. Учебник. Под общ. ред. авторов изд., испр. и доп.- М.: ИНФРА-М, 2005, X-XI главы.

4. Gaibnazarova Z.T., Isamuxametov Sh.A. Iqtisodiyot nazariyasi. O‘quv qo‘llanma.- T.: Iqtisodiyot, 2017.- 368 б.

5. Mc Connell, Brue S.L. Economics. 19 th edition, Megraw-Hill. Irwin, USA. 2014